

[Udenrigsministeren.]

Medlem gjorde til sine egne Ministre, de tre, han har, det maa han naturligvis selv om — sige, at det ærede Medlem under Omtalen af den Politik, ogsaa Udenrigspolitik, der førtes i Mellemløbsperioden, paa visse Omraader gav et Billede, som ikke vil kunne staa for en nærmere Prøvelse. Der kan naturligvis ogsaa være Ting, som jeg vil kritisere, ikke mindst i Betragtning af den oppositionelle Stilling, vi stod i, men man maa have Lov til at sige — og det er dog af meget væsentlig Betydning for os —, at den Udenrigspolitik og den almindelige Politik, der førtes, var rent og klart antinazistisk og antifascistisk. Det er klart, at vi maaske paa visse Omraader maatte føre en forsigtig Politik og, som det nu ogsaa er nævnt, sige et og andet imod. Nu er det jo saa forfærdelig nemt at vende sig skarpt imod dette, men der er dog ingen, der kan være i Tvivl om, at den udenrigspolitiske Linie, der førtes, og hele den Aand, der var Tale om, hvad enten det var i Regeringen eller i Oppositionen, var rent og klart antinazistisk, og naar man maatte tage nogle Hensyn, maatte være forsigtig, var det kun, fordi Forholdene kunde være overmaade vanskelige for os. Det faldt mig heller ikke vanskeligt i Oslo, saa lidt som tidligere under Krigen, i Sverige, at forklare, skønt jeg i og for sig selv var imod det, at vi tilsluttede os Ikke-Angrebspagten i Sommeren 1939, og at det var lettere for Norge og Sverige og ogsaa Finland at sige nej til Pagten, end det var for Danmark. Jeg forsvarede et Standpunkt, som ærede Medlemmer vil vide ikke var mit, men fordi jeg paa disse Omraader altid gerne vil have saa megen Samling som muligt. Jeg synes heller ikke, det ærede Medlem har Ret i, at man holdt Tingene skjult for Befolkningen Aar efter Aar. Jeg synes, at man i Grunden ganske klart viste, hvorledes ens Politik var, og netop dette var noget af det, vi kritiserede, bl. a. paa Forsvarets Omraade.

Jeg er glad over, at det ærede Medlem er enig i den almindelige storpolitiske Orientering, Regeringen har, og jeg har vel Lov til at sige, at den Orientering, som jeg ved flere Lejligheder har givet Udtryk for, naturligvis er Regeringens Politik.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen skal jeg tilføje et Par enkelte Ord. Det ærede Medlem vilde jo helst tale om adskillige andre Ting end det, der vedrørte Rigsdagsbeslutningen. At jeg til Eksempel har været en Tilhænger af, at Landet skulde forsvare sig, og at det ærede Medlem ikke har været det, kan jeg oprigtig talt ikke se

kommer denne Rigsdagsbeslutning ved. Men naar det ærede Medlem kritiserer Rigsdagsbeslutningen saa stærkt, som han gør det, navnlig i Forhold til at Pagten ikke er demokratisk, og at de store Magter faar en Særstilling, saa er der heller ikke her meget at diskutere med det ærede Medlem, for alle de andre Ordførere og ogsaa jeg har forklaret, hvorfor man mener, at den realistiske Betragtning, der ligger bag, er forstandig, og at det i hvert Fald er rigtigt at prøve den Vej nu, naar man har set, hvorledes det gik med Folkenes Forbund.

Det ærede Medlem sagde, at Rigsdagen maa tages med paa Raad, og sagde, at vi havde tilsluttet os De Forenede Nationer, uden at Rigsdagen var taget med paa Raad. Ja, hvad mener det ærede Medlem? Saa snart den nuværende Regering kunde det, traadte den frem for Rigsdagen, den 9. Maj, med sin Trontale, og i denne Trontale erklærede Regeringen, hvad der var Regeringens Politik, og havde allerede den 8. Maj, hvad man ogsaa vidste, klart givet Udtryk for, at den Kauffmannske Erklæring af 2. Januar tiltraadte man. Regeringen fremtraadte altsaa over for Rigsdagen med en Politik paa dette Omraade, som klart var udtrykt og meddelt Rigsdagen og Offentligheden. Det er den Maade, en Regering tiltræder paa. Hvis man vil være imod denne Politik, saa prøver man enten paa den ene eller den anden Maade at styrte Regeringen, og det ærede Medlem plejer ikke at holde sig tilbage med Hensyn til at stille Forslag eller Forespørgsler eller tage Ordet, eller hvad det nu er alt sammen. Hvis det ærede Medlem havde været imod, saa er det Maaden, man gør det paa, at sige: det er forkert dette her, det protesterer vi imod! Men det gjorde det ærede Medlem ikke, og Regeringen har derfor gaaet i den Tro og er i den Tro, og det er ogsaa det, der er det faktiske Forhold, at i Tilslutningen til De Forenede Nationer havde man hele Rigsdagen og praktisk talt hele Folket med sig — og nu har vi oven i Købet faaet at vide, at vi har ogsaa det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen med os.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at han vil dog gøre opmærksom paa, at der maa ikke gives Baser til andre Magter uden om Rigsdagen i Henhold til Artikel 43. Der staar ikke et Ord i San Francisco-Pagten om Baser til andre Magter. Der kan være Tale om, at der skal gives af mindre som af større Nationer i given Situation Baser, Passageret og meget andet, men det skal ikke gives til andre Magter, det skal gives til selve Pagten og de Magtorganer, Pagten har til at tvinge sin Vilje